

(א) ימות קים: כמותות.
קדושין ו. מה. (ב) פסחים
נח: יומא לג: כמותות קי:
צ"מ נה. (ג) פסחים קג.
מנחות מנ. תמיד כח.
א וולד צו פסול צין קודם
זריקה צין לאחר זריקה הכי
הוא כיולא צו (והרשב"א)
(ולראש"ש) כשהוא עם
הבשר וולד צו פסול קודם
פ"ל. העמק מחילופי
גבשאות, (ד) ד"ה כל,
(ה) ועיין מוספות כמותות
קי: ד"ה כלאמר ומוספות
זכמים פט. ד"ה כל ומנחות
מט. ד"ה מ"ל ופסחים נח:
ויומא לז. ד"ה העולה.

תורה אור השלם

- 1. ואם אין לאיש גאל
להשיב האשם אליו
האשם המושב לוי לבתן
מלבד איל הכפרים אשר
יקבר בו עליו:
במדבר ה ה
2. מלבד עלת הבקר
אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה:
במדבר כח כג
3. והאש על המזבח
תוקד בו לא תבנה ובער
עליה הבתן עצים בבקר
בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלב
השלימים: ויקרא ו ה
4. ואת אשר חטא מן
הקדש ישלם ואת
המישרת יסוף עליו ואתן
אתו לבתן והבתן יכפר
עליו באיל האשם ונסלח
לו: ויקרא ה טז

גהות הב"ה

(ה) גמ' כדריש לקס:

רבינו הגנאל

דאמר ריש לקיש טב
למיתב טן דו מלמיתב
ארמלו. פ"י ר"ח טוב
לאשה לישב באישות
ואפילו בעלה כעור
ופשוט, מלמיתב ארמלו.
פ"א, מן גוף דו ב. הדרן
עלך הגוול עצים

הגוול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קיא.

עין משפט
נר מצוה

רב א ב מ"י פ"ח מהל'
גולה ואזקה הלכה
יב:
רב ג מ"י פ"ח מהלכות
תמידין הלכה ג:
רד ד מ"י פ"ח מהל'
מעילה ה' ה (וע"י
בהשגות זכ"מ):
רד ה סס ה' ד סג
עשין רי:

מוסף רש"י

טב למיתב טן דו
מלמיתב ארמלו. משל
הוא שהשנים אומרים על
בעל כל דהו, שהוא טוב
לשבת עם שני גופים
משנת אלמנה (קדושין מח.
ובע"ז כמותות עה). טן
דו, גופים שנים, כל דהו
בעל (יבמות ק"ח) בגופים
שנים, בעל ואשתו, ואפילו
אינו לה אלא לנזות בעלמא
(קדושין טז). מנין שלא
יהא דבר. נקטר במערכה
משעברת שתיים (פסחים
נח) קודם לתמיד של
שחר. שלא יהא דבר
נימון על מערכת גזולה
קודם לבשר הממז (יומא
גז). תלמוד לומר וערך
עליה העולה. כמר ובער
עליה הכהן כמזי. דהוא
קדוש מערכת (פסחים
נח). העולה עולה
ראשונה. מללל כמזי
וערך עליה עולה אלא
העולה, הכי קאמר וערך
עליה מיד העולה החשובה
מחלה האמורה מתלה לכל
העולות, והיטו עולת תמיד
דפרשת קרבנות (שם)
העולה משמע העולה תהא
ראשונה לכל הקרבנות
(מנחות טז). דאי לאוויי
בעלמא תהא שיקטירו עליה
עולה ושלמים, נכתוב וערך
עליה (יומא טז). ה' יתירה
דריש (ב"מ נה) העולה
משמע העולה האמורה
ראשון בסדרי קרבנות,
והיא עולת הנקר, שנאמר
ואמרת להם זה האשה
כ"י ה"א יתירה ק"א דריש
(כתובות קז) ובע"ז זכ"מ (שם)
ק"ק.
הדרן עלך הגוול עצים

דמינה ניהא לה. להתקדש לראשון שהוא שלם על ספק זה שאם
ימות תזקק לאחיו: טן דו. גוף שנים. כלומר אשה בכל דהו ניהא
לה: זה וזה בשלו וזה וזה בשלו. ונהי נמי לרצון דקנסו ליהויריב
דקבול אשם מקמי כסף אלא לרצי יהודה מ"ט דקנים לידעיה:

דמינה ניהא לה בכל דהו (ה) כריש לקיש (ה) דאמר
ר"ל טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו: נתן
את הכסף ליהויריב וכו': תנו רבנן נתן אשם
ליהויריב וכסף לידעיה איחזיר כסף אצל אשם
דברי רבי יהודה וחכמים אומרים יחזיר אשם
אצל כסף היכי דמי אילימא דיהיב ליה אשם
ליהויריב במשמרתו דיהויריב וכסף לידעיה
במשמרתו דידעיה זה וזה בשלו וזה וזה
בשלו אמר רבא יהכא במאי עסקינן דיהיב
אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב וכסף
לידעיה במשמרתו דיהויריב ר' יהודה סבר
כיון דלאו משמרת דידעיה היא לידעיה
קנסינן ליה הלכך יחזיר כסף אצל אשם
ורבנן סברי שלא כדון הוא עבוד בני יהויריב
דקיבולו אשם מקמי כסף הלכך לדידהו
קנסינן להו ויחזור אשם אצל כסף תניא
אמר רבי לדברי רבי יהודה אם קדמו בני
יהויריב והקריבו את האשם יחזור ויביא
אשם אחר ויקריבוהו בני ידעיה וזכו הללן
במה שבדין אמרי למאי חזי אשם פסול
הוא אמר רבא לעורו תניא אמר רבי לדברי
רבי יהודה אם קיים אשם יחזיר אשם אצל
כסף והא רבי יהודה יחזיר כסף אצל אשם
אית ליה הכא במאי עסקינן כגון דנפק
משמרתו דיהויריב ולא תבעו והא קמ"ל
דאחולי אחילו גבייהו תניא אידך אמר רבי
לדברי רבי יהודה אם קיים אשם יחזור כסף
אצל אשם פשיטא הכי אית ליה הכא במאי
עסקינן כגון דנפיק משמרתם דהני ודהני ולא
תבעו מהו דתימא אחולי גבי הדדי קמ"ל דאמרינן כיון דלא תבעי להדרו
ברישא: שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו [וכו']? מנהגי מילי אמר רבא
דאמר קרא האשם המושב לה' לכהן מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו
מכלל דכסף ברישא אמר ההוא מרבנן לרבא אלא מעתה מלבד עולת
הבקר הכי נמי מכלל דמוספין ברישא והתניא (ג) מנין שלא יהא דבר
קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר (ד) וערך עליה העולה ואמר רבא
מאשר יכפר בו נפקא ליה ועדיין לא כיפר: נתן לו את הקרן וכו': ת"ר מנין שאם הביא מעילתו ולא
הביא אשמו אשמו ולא הביא מעילתו שלא יצא תלמוד לומר (ב) באיל האשם ונסלח לו ומנין שאם הביא
אשמו עד שלא הביא מעילתו שלא יצא תלמוד לומר באיל האשם האשם בכבר יכול כשם שאיל ואשם
מעכבים כך חומש מעכב תלמוד לומר באיל האשם ונסלח לו יאיל ואשם מעכבים בהקדש והאין חומש
מעכב וילמד הקדש מהדיוט והדיוט מההקדש מה אשם דהתם קרן אף אשם דהכא קרן
והדיוט מההקדש מה אשם מעכב אף הדיוט נמי אין חומש מעכב:

הדרן עלך הגוול עצים

הדס מלכה על העור וכשהוא עם
הבשר א וולד צו פסול קודם זריקה
הרי הוא כיוולא צו אחר זריקה הורלה
בשר שעה אחת יפשיטנו ועורו לכהנים
אלמלא כשהוא עם הבשר ונפסק קודם
זריקה יולא לשריפה והכא אריע צו
פסול קודם שמיטה שהוצא קודם
הכסף ואמאי לא ילא העור לשריפה:
ת"ל העוזה עוזה ראשונה. פי'
ראשונה שזפרשת פנתס וכי
הכי דמלכד עולת הבקר גלי לך
בהדיא דמלכד דבר הקודם לו קאמר
הכי נמי מלכד איל הכפורים דבר
הקודם לו קאמר ומינה דליף הכא
מהעולה ובפרק כל המדיר (זכמים
דף פט. ושם י) יליף ממלכד עולת
הבקר לחודיה וי"ל דהתם נמי מהעולה
קסמיך ועוד יש תירוך אחר ואין
להאריך כאן:
וי"ל מר הקדש מהדיוט והדיוט
מהקדש. תימנה אמאי
אינטריך קרא לעיל גבי הדיוט שאם
הביא אשמו עד שלא הביא גזילו לא
יאל יילף מהקדש ויש לומר דאי לאו
דאשכחן שהשעה הכתוב הדיוט להקדש
להך מילתא לא הוה ילפינן האי מהאי
לענין שאר דברים אלא השתא דאשכחן
שהשעה אותן דבמרייהו אס הביא
אשמו מחילה לא יאל כמו כן יש
לשוותם לענין שאר דברים:

הדרן עלך הגוול עצים

הדרן עלך הגוול עצים

הדרן עלך הגוול עצים